

สัมผัสโลกทิพย์...หลวงปู่โลกเทพอุดร

นำเสนอเมื่อ : 27 ส.ค. 2552

ท่าไมคือชื่อ **เทพโลกอุดร** ทุ่ยกอด้วงลงความเห็นร่วมกันว่าเป็นศิษย์หลวงปู่เทพโลกอุดร ผู้มีชื่อเสียงพระมหากษัตริย์พระองค์ที่มีพระศักดิ์เป็น **"กรมพระราชวังบวร"** ทรงดำรงตำแหน่ง **วังหน้า ในรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์** แต่ผู้รับตำแหน่งจริงอาจกรมวังหน้า พระองค์ยังเป็นารกูก่เถียงกัน ตามประวัติเล่าว่า สมเด็จพระที่นั่งอริราชดรรชนีทรงเป็นที่เกรงขามของบรรดาข้าราชการบริพารยังมีและ พระองค์มีลักษณะที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปอย่างนี้คือ พระองค์มีพระชิวหาค่าทั้งนี้ก็เพราะพระองค์ไปตกการปลุกเสกไมไฟจริงและทรงไปตกการวิเศษสวน ต่าง ๆ ความพระลักษณะเฉพาะวังหน้า จึงได้มีกาขุนนางพระนามพระองค์ว่า **องค์ล้นหน้า** สมเด็จ วังหน้าพระองค์นี้ นอกจากจะสนใจในเรื่องการปลุกเสกไมไฟจริง ๆ แล้วพระองค์ยังทรงสนพระทัยในเรื่องวิชา คาถา อาคม โยคศาสตร์ (สุปุเลยนะ พระองค์ท่านก็ได้เรียนกับครูต่าง ๆ ที่ว่าเก่งก็แล้ว เขียนไปหมด แต่ท่านก็ยังไมพอใจเพราะว่าไม่ดี เก่งปานนั้น แต่ยังไม่ดี ท่านเองได้ตั้งปณิธานว่า) ครั้นถึงสิ้นพระชนม์โดยชนินแล้ว พระองค์ทรงจุสจุพล 9 คอก แล้วทรงตั้งจิตอธิษฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่า ถ้าไมเจ้ออาจารย์ที่จะสอนวิชาที่พระองค์ท่านต้องการก็จะไมกลับมาบัง ขอโพเพทยาปาพิณได้โปรดเห็นพระทัยในความตั้งใจจริง ซึ่งทางไปพบผู้มีอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญได้ ครั้นทรงอธิษฐานเสร็จ แล้ว สมเด็จพระที่นั่งพระองค์นี้ ก็ทรงแคลงกายอยู่อย่างสามัญชน และได้เสด็จหาปู่ปรากฏพระวรวงศ์ กรมพระพิริยภักดีกรมขุนวังหน้าหนึ่ง (ไม่ปรากฏชื่อและวันเดือนปี) สมเด็จพระที่นั่งก็ได้เข้าไปขอร้องจากชาวบ้านมาล้มและนางพระพิศกร ครั้นพอสุกกุมเขินดีแล้ว ก็ได้ยกออกมาหนึ่งพักอยู่ใครเงานำไม้ใหญ่ แห่งหนึ่ง

ครั้นนั้นตัวเริ่มอ่อนแล้ว สมเด็จพระที่นั่งทอดพระเนตรไปยังหน้าทึ่หลังเห็นพระซุงคูปหนึ่งปักกลดพัก อยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่อีกต้นหนึ่ง ซึ่งหวังจากที่พระองค์นั่งพักอยู่ไมเท่าไร ครั้นเห็นเช่นนี้สมเด็จ วังหน้า ก็ทรงอุทานว่า ะระยเหตุทศพาคู้นคงจะเห็นใจแล้ว พระซุงคูปนั้นอาจจะเป็นอาจารย์ที่เรากำลังตามหาก็ได้ ครั้นครีวขึ้นเน่น พระองค์ก็ทรงเสด็จเข้าไปในถ้ำที่พระซุงคูปนั้น นั่งทำสมาธิอยู่ ไปถึงใกล้ ๆ ก็ถึงแก่เห็นความแปลกประหลาดของพระซุงคูปดังกล่าว คือ พระซุงคูปที่ปรากฏกายอยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระที่นั่งนั้น ดูจากหน้าตาและรูปร่างเห็นว่าเป็นชายวัยวัย ยังหนุ่มยังแน่นอยู่ ผิวพรรณผุดผ่องดี อย่างผู้ทรงศิลปะวิรุทธิ์ แต่ตามหัวจะกลมมีหนอกขาวโพลนเต็ม

สมเด็จพระนั่งนทกรเห็นเช่นนั้น ก็ให้ทักแปลกพระทัยและก็เริ่มคร่ำคร่าในรูปลักษณะของพระซุงคูปนั้น พระองค์จึงนั่งลงนั่งมัตถูร ขนเน่นพระซุงคูปผู้พิทาษาและวางกายหม่น แดมีศิวิฐษาโพลนกำลังนั่งสมาธิ หลับตาถึง แล้ว ทานธวามัคคนามอยู่เบื้องหน้าจึงได้ถามออกญาว่า " คุณโยมจะไปไหน บัดนี้สมเด็จพระที่นั่งพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นเมฆพระองค์ โทพระซุงคูปนั้นทราบอย่างไรละเอียด แล้วโดยองค์วิคตประสงค์ในการเสด็จออกจากวังกรุงนี้ไปทานทราบด้วย พระ ซุงคูปนั้นกล่าวอะไร แต่เมื่อสมเด็จวังหน้าได้เรียนถามปัญหาต่าง ๆ ท่านก็ตอบโดยถูกต้องทุกคำถาม และตอบอย่างมีเหตุผล ชัดเจนอย่างผู้จริง ซ้ายยังดูแสดงอิทธิฤทธิ์ให้สมเด็จพระที่นั่งได้ประจักษ์เช่น ซึ่ก็ยังไม่กล้าเป็นยเป็นต้น สมเด็จพระที่นั่งเห็นเช่นนั้น ก็ประจักษ์พระทัยทันทีว่า พระซุงคูปนี้ไมใช่ธรรมดา ท่านทรงความรู้เหนือกว่าบรรดาครูต่าง ๆ ที่พระองค์เคยเรียนมาเป็นเน่น จึงกราบแทบเท้าพระซุงคูปแล้วกล่าวขานคำดีเป็นศิษย์ พระซุงคูปนั้นก็ไม่ขัดศรัทธา สมเด็จพระที่นั่งจึงโดยอุคัญวิชาวามวิญญูณ์ที่พระองค์ต้องการับพระซุงคูปผู้มีความแปลกในคัวนั้นตั้งแต่นั้นแล้วมาวังหน้าก็เรียอาจารย์พระซุงคูปนี้ในอณเภาสมเด็จพระที่นั่ง ก็คือวิชาขุนนางของ วิชา เน่นทางหนึ่ง ก็คือการขนของสิ่งลงในรางกายของคน ส่วนใหญ่จะใช้วิชาวิเศษนั้นมาก การมีอยู่ก็จะสั่งตัวพหุจัดจติ พระซุงคูปเป็นอาจารย์ก็ได้ถวายการสอนโดยการไปอุทงสิ่งเข้าไปในรางกายโดยการไปล้างจิดและพระอาจารย์ไปไม้เพียงแต่สอนให้ลงนทศกรโดยกรมวัง ขอเข้าไปในเน่นมากเท่านั้น ท่านยังมีปฏิบัติใจเป็นประจักษ์ถึงความสามารถที่พิศการออกไป เช่น ส่งทองไปหายไปในอากาศ แล้วไปตัดจดตามต้นไม้หรือที่ต่าง ๆ ได้

สมเด็จพระนั่งนทกรตั้งพระทัยศึกษาวิชานี้เป็นอย่างดี แต่วิชาที่มิใช่ใเรียนกันง่าย ว่าจะสำเร็จก็ต้องใช้เวลานานพอสมควร อาจารย์ พระซุงคูปสอนวิธีต่าง ๆ ให้แล้วก็สั่งสมเด็จวังหน้าใจฝึกฝน ส่วนคัวท่านเองตลอดจนลุงคูปไป แลดูนอกจากนี้ ท่านได้ค้นและสมเด็จวังหน้า ผู้เป็นศิษย์ไว้ว่าควรจะไปจะไปพบกษัติน์ที่ใหญ่ ครั้นมาจารย์พระ ซุงคูปกลับไปแล้ว สมเด็จพระที่นั่งก็ตั้งพระทัยฝึกวิชาของเน่นทางหนึ่งต่อไป จนชำนาญดีแล้วครั้นถึงหมายกำหนดที่อาจารย์พระซุงคูปหนีไปเจอ พระองค์ก็เดินทางไปตามที่นัดหมาย แต่ก็ไม่หาเรียนของศิษย์ อาจารย์ผู้นี้ คนบางจะแปลกพิศการไปจากสอนของอาจารย์คนอื่นนี้ คือ จะสอนจะเรียนกันเป็นระยะ ๆ และคำวิชาจกสถานที่กันไม่ บางทีก็สอนเดินทางไปอนไปเรียนกันใกล้ ๆ และส่วนใหญ่ออกมาป้าเข้าหาหน้าบุงการวาทถึงกับเดินหาไปสอนไปเรียนกันถึงตาประทุร เช่น ประเทษตรา ขุนา เป็นต้น และสมเด็จพระนั่งนทกรเน่นนี้ ก็ทรงพรหมดี ดั้นด้นติดตามไปหาไปพบพระอาจารย์ตามที่นัดหมายโดยทุกครั้ง และถึงวังหน้าพระองค์ก็ศึกษาเรียนวิชาความรู้ต่าง ๆ จากอาจารย์พระซุงคูปนี้อยู่นาน จนชำนาญในหลายแขนงวิชา เพราะว่าพระอาจารย์ซุงคูปนี้ ไม่ใช้เพียงสอนวิชาคาถาอาคมเท่านั้น ท่านยังสอนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย โดยเฉพาะวิชาในพระพุทธุชศาสนา เช่นการตั้งสมุทธีว่าวิถีสถนการมรณา เพราะท่านพูดกษิษยา การนั่งสมาธิเน่นจะวยให้อวิชาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และสามารถนำมาประกอบใช้กับวิชาคาถาอาคมต่าง ๆ ได้ดี

สมเด็จพระนั่งนทกรปฏิบัติตามทุกอย่าง ครั้นศึกษาวิชาจากอาคม และการทำสมาธิ ทำการมรณาเพียงพอแล้ว วังเน่นอาจารย์ซุงคูปก็ได้บอกกับสมเด็จพระที่นั่งผู้เป็นศิษย์ว่า ซึ่งเวลาที่เราวางจากนี้แล้ว ครั้นถึงวังหน้าก็เรียนวิชาสำเร็จทุกอย่างแล้ว และอาคมภาทช้อย่นย่น่า มัดนี้ถือได้ว่า วังหน้าได้เป็นหนึ่งในเน่นดินสควมาปรารถนแล้ว (ที่มีย่อย ๆ มาไมรู้หมดพิศพิไปเปล่า แต่ที่ท่านวังนทานาณอุมหาอาจารย์ที่จะสอนท่านเองเป็นหนึ่งเน่นดินสควนี้ นั่นคือเป้าหมายของท่านจริง และโดยสองหลวงเทพโลกอุดรจะครับ) กลุมภวนครที่หนึ่งสมเด็จพระที่นั่งได้ถามอาจารย์พระซุงคูปว่า " หลวงพี่ชื้ออะไร " ทั้งนี้ก็เพราะว่า ถิ่นแฉะได้เป็นศิษย์อาจารย์ท่านหลายปีแล้ว สมเด็จพระที่นั่งไม่เคยทราบชื่อของอาจารย์พระซุงคูปนี้เลย พระองค์ได้แต่เรียกพระอาจารย์ว่า "หลวงพ่อ ๆ " ส่วนอาจารย์พระซุงคูปนี้ทั้งก็เรียกสมเด็จวังหน้าว่า " วังหน้าเลย ๆ " เมื่อ สมเด็จพระที่นั่งได้ทราบเช่นนั้น อาจารย์พระซุงคูปนั้น ก็ยังไม่ยอมบอกชื่อเสียเรียงนาม ได้แต่อธิบายสมเด็จพระที่นั่งว่า ให้เห็นถึงความไม่จำเป็นของชื่อเสียเรียงนาม และจึงโดยบอกกับสมเด็จพระที่นั่งผู้เป็นศิษย์ว่า " วังหน้าจะเรียกหลวงพ่อกับอย่างไร หลวงพ่อชื้ออย่างนั้นละ " เมื่อ ท่านถึงอายุ อาจารย์พระซุงคูปก็บอกว่า " อายุเท่าไรจำไมได้แล้ว เพราะมันนานเหลือเกินแล้ว บอจวังหน้า ถ้ายังมีชีวิตอยู่อายุสักประมาณเท่าไรได้แล้วละ " สมเด็จพระที่นั่งตอบว่า " ร้อยกว่าปีแล้ว "

อาจารย์พระซุงคูปตอบว่า " อายุยานั้น วังหน้าก็เอาอายุของปู่สักร้อยพระองค์มากบวกกันก็ยังไม่ได้เท่าอายุของหลวงพ่ " คำย เทพนี้ สมเด็จพระที่นั่งจึงได้ตามปู่ชุงคราบไปพาพระอาจารย์ของพระองค์ชื้ออะไร พระองค์จึงทรงดำรงตั้งชื่อหรืออาจารย์อีกฉบับที่ทรงรับรู้นั้นขึ้นมาจาก พระอาจารย์ใคร่ครวญชื้อชื่อเสียเรียงนามก็เพี้ยนมาจนกับพิศการมรณาของพระอาจารย์ผู้นี้ ใน ที่สุดก็ตั้งชื่อพระหัชชของญาติเรียกชื่อ ว่าพระอาจารย์หน้าว่า "เทพโลกอุดร " เพราะพระองค์ทรงเห็นว่า พระองค์ไปเป็นมาในคราวเร็ว ดังปรากฏนามเหมือนเทพเจ้า และทรงฤทธิ์อภิญญาเหนือโลก อาจารย์พระซุงคูปนี้ว่าอะไร ได้หมด ๆ จึงแบกบับนำมา พระซุงคูป ผู้เล่าประวัติการไปปรากฏลักษณะรูปร่างที่ได้ชื่อว่า "เทพโลกอุดร " แต่ ในตอนเ้ามาทราบว่าใคร ได้ไปโอนามให้ท่านว่า " พระครูโลกเทพลูกร " ตามประวัติที่พลับพลาได้ก็เห็นว่า ท่านมีนามว่า " หลวงปู่โลกเทพลูกร " เท่านั้นไม่มีคำว่า " พระครู " นำหน้า

ระดาบษามบรมครูเทพโลกอุดร

นะโมสัสสะ ระคะวะโร ๓ ระหะโถ ๓ สิมมามังพุทธิสสะ

นะโมสัสสะ ระคะวะโร ๓ ระหะโถ ๓ สิมมามังพุทธิสสะ

นะโมสัสสะ ระคะวะโร ๓ ระหะโถ ๓ สิมมามังพุทธิสสะ

โย อารีโย มะหาโลโร ระะวัง ระภิญญูระโร

ประปัญธิภคิโปถโย เอวโรช พุทธะระโร

พทุ เมตตะภาวะสเน มะหาเวรฐาสสโย

อมะระคิณเยระ สุวัชชี ระภินันที ทวารามัง

โส โลกุตระโร นาม อัมเหที ระภิญโญโต

ธิดะ ธูฐนะมัทธิมะ กุตลล ใน โฉริยะ

ปุตตะระ มัยโร เทธั นิตตะระมัง ระ เภสสะติ

ประระสารีระภาตุ ระธิริชจาปิวันนัตถ

โส โลก ระ อุปปันโน เอกะนะระ ติลลังคะโร

ระยัง ใน ฆุ ปุญญะลาโก อิปปมัตโต ระวะถพิโพ

ลาภุกัตถุ ระนะภัสสะมะ อัง ระนะระ สุภาสิธัง

โสภุตตะโร ระ มะหาโลโร ระะวะระระปะฐิปโต

โลกุตตะระระคัมภี ระยัง ระมัง วิภวณั ติง สะธา

มะหาเวรา นุกาณะ สุขัง โสถัส ระวัธุตถ เม

(แปล ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง (๓ครั้ง)

พระมหาเถระเป็นอริยเจ้าองค์ เป็นพระอรหันตผู้ทรงอภิญญา ผู้บรรลุปฏิบัติภา พุทธสาวกผู้ได้วิชาตาม

มีแต่ขาดตบถาฐบถเป็นวัชรธรรม พระมหาเถระสร้างคุณไปการสงฆ์ชน ด้วยวิธีคือบวช บิณฑิในการอุป ปัสสิว่า

พระมหาเถระองค์เน่นนั้นว่า โลกอุดร อันพระภาวชาญยิ่ง เพราะอาศัยในคุณธรรมในองค์ท่าน ยึดมั่นพระวาจาประกอบกฐินทั้งหลาย

ท่านมีความรักพุทธปฏิมาอันนุตร แสดงวีรุตและเสถียรเน่น พระธาตุของท่านแสดงปรกาศซึ่งพระ

พระมหาเถระอุษิน์ขึ้นโลก และที่ประโยชนโดยสวเสียดวญ เน่นเป็นผู้กล่าวของพุทธวาจา อันหาประมาณมิได้

หากเราจักการที่หัวควรค่าของท่านอันเป็นยอดภคภูมิ์ ซึ่งพระมหาเถระนามว่าโลกอุดร เป็นที่เคารพบูชาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ข้าพเจ้าจักการในวัชรธรรมของพระลุดระตลอดกาลทุกยุค ด้วยอนุภาพพระมหาเถระจะ ขอดความสุขสวัสดิจงมีแก่เราทุกเมื่อเพี้ยม

ณบิเบธ
นะโม ๓ จบ
โลกกุดตะโร ระ มะหาโลโร
ระมัง วิภวณั ติง สะธา
เมตตะลาโก นะโมสัสสะ
ระหังพุทธุช

ภาวนา ๓ จบ ๘ จบ หรือ ๘ จบ เข้าเย็น ดึ้นเนอน แลก่อนเนอน

พระคาถาบูชาบรมครูเทพโลกอุดร

นะโม ๓ จบ

อุตะระ อารีโยนะระ วิภคิตาตะระ อัมเหที
ธักภาวาที ระเชชิตา เมตเตัง อานุภาวะระ
สิทปะ โสถัส ระวัธุตถ
เมตตะ ลาโก นะโส ระมัง ระะ พุทธิโร
เมตตะ ลาโก นะโส ระมัง ระะ พุทธิโร
นะโมพุทธายะ ระมะพะระ ระกะลาโก
โสโสพะโร ระะพุทธุโร นะโมพุทธายะ
อิตติตะลาโก เอตลาโก ระโยนิจจัง

พระคาถาบูชาบรมครูเทพโลกอุดร
(อธิษฐานแผ่เมธิ)
นะโม ๓ จบ

ระอะญะ พุทธา นะโมพุทธายะ
ระมะพะระ ระิตตะระละธา นุกาณะระ
สะธา โสถัส ระวัธุตถเนน
อิทธิ อิทธิ ฤทธิ์ ฤทธิ์ สิทธิ สิทธิ
ชัยยะ ชัยยะ ลาภา ลาภา
อุตะระนะ
พุทธะ นัตถิสัง อิธิ
อัมมะ นัตถิสัง อิธิ
สังคะ นัตถิสัง อิธิ

(ตั้งจิตอธิษฐานตามความปรารถนา)

พระคาถาขอขมาบรมครูพระเทพโลกอุดร
นะโม ๓ จบ
" โย อารีโย มะหาโลโร นะมะ กุตะโร
จะอำนะเพตี ปุชิตา เอตะนะ ระะมะระคัมภี"

ทำวัตรเช้า ๓ จบก่อนเนอนเป็นเวลา ๑๑ วันติดต่อกัน เมื่อครบแล้ว วันรุ่งขึ้นที่ที่ ๑๒ ให้จัดคาถาขารใจไปรอโดยทำศกตามอันเฉพาะคน เช่น หน้าที่นของตัวเราไว้ได้

ขอขมาเวรอาจะไมพบเห็นทุกคน แต่ทั้งทำใหม่ได้ถือใน ๑ เดือนต่อไป หากมีความผิด คือศีลทรราชจะ ก็คงจะพบในครั้งใดครั้งหนึ่งแน่นอน ฉะนั้นตามธรรมเนียมอย่าง ก็เคยมีกันได้พบบรมครูพระเทพโลกอุดรมานับว่า ก้อนะรองให้จัดเครื่องบูชาเส็กกัน คือ

๑. ูป ๘ คอก ๒. เทียน ๘ เล่ม ๓. ดอกไม้บูชา ๘ ดอก ๔. ข้าวหรือกระดาดชาชวยเท่าฝ่ามือ ๕.ผืน / แผ่น โผพันหรือผ้าไวไว้ในรุ่งหรือหน้าบูชัพระ (จัดครั้งเดียวต่อครั้ง ๑๑ วัน ที่ทำพิธี ๑๑ วัน ที่ทำพิธีแต่ละครั้ง) จะทราบโดยง่ายไว้ว่าเป็นบรมครูพระเทพโลกอุดร เพราะท่านไม่มาในร่างจริงเสมอไป **ก็มีวิธีสังเกตชื่อเทพ คือเทพผู้มีสมณิ์**

บางคนที่ได้เขียนท่านในรูปแล้วจึงมีที่ บางคนที่เขียนเป็นพระทรมรูปแล้ว บางทีเขียนหมึกที่ไว้ไป

ท่านบอกวา ผู้ใดนับถือศรัทธาแท้จริง และจะอากวาทะใจเมื่อเห็นเด็กนรกเกิดได้ ผู้นั้นได้พบกัท่านแน่นอน

หากท่านใดสนใจ อยากรูทามข้อสังเกตกว่านี้ ไว้ไว้ที่อีเมลของผมด้วยได้ชื่อเน่นละ ก็พิมพ์ด้วยพิกัดนั้น ไปพิมพ์ฉบับพิมพ์นี้ ของวงปู่โลกเทพลูกร " ได้ ขึ้นเน่นแบ่งโลกที่พิมพ์ท่านได้บอกกรวมอีเมลยกกรวมรายละเอียด ๒๕๖๑-mail.com สนทนกันได้.....

ขอบคุณที่มาข้อมูลwww.shockfmclub.com/story_detail.php?historyshock_id=230